

je šele Corbett vstal. Kakor razdražen lev, ne zmeneč se za predpisana določila o pestenju, se je zagnal v Fitzimmonsa v novič in da niso razsojevalci in priče naredili miru, bil bi gotovo jeden teh dveh mrtev. Določili so, da je borbo dobil Fitzimmons.

Fitzimmons je takoj odpotoval v San Francisco z 33 tisoč dolarji v gotovini, kar je prejel od podjetnika tega pestenja. Kar pa je posebej prejel, pa gotovo presega omenjeno svoto. Govori se, da znašajo vse stave izven tega mesta blizu pol drug milijon dolarjev.

Obadva pestilca sta rojena od irskih starišev, ali po narodnosti se imenuje Corbett kot rojen Amerikanec, a Fitzimmons je rojen v Avstraliji in običajno tam prebiva.

Čez nekaj časa po dovršeni borbi se je zavedel Corbett, ali udarec bode dlje časa občutil. Njegova dva brata sta mu pomagala obleči se. Ko se je Corbett umiril, jel je jokati kakor malo dete, brata sta ga tolažila kar se je le dalo. Prisotnim je pravil, da je za trdno mislil, da ga je Fitzimmons ubil. Zdravniki so ga v navzočnosti prič preiskali in našli, da ni pogubno ranjen, in da mu z udarci ni nobene kosti poškodoval.

V areni opaziti je bilo guvernerja države Nevada, ki je neki kričal in ploskal Fitzimmonsu, kakor vsak drugi udeleženec. Ta pojav pač ni povse originalno amerikkansk.

Pri dohodu v areno bil je vsakdo skrbno pregledan, da ne bi imel seboj kacega orožja, s katerim bi utegnil napraviti nered. Bali so se, da ne bi med stavami prišlo do izgrediv, kar se pa ni zgodilo.

Novice.

— **Žrtve narodne zavednosti.** Pri tržaškem dež. sodišču vršila se je dne 14. in 15. maja kazenska obravnava proti 17 slovenskim možem in fantom od sv. Križa, obtoženim zaradi napadov na izzivajoče jih Lahe in renegate. 15 obtožencev je bilo obsojenih, 2 sta bila oproščena. Najvišja obsodba se glasi na 1 leto 3 mesece, najnižja na 7 dni. — Slovenci ne smemo pozabiti rodbin teh žrtev narodne zavednosti. Uredništvo „Edinosti“ v Trstu nabira darove za te rodbine, katerih preživitelji trpe zdaj v ječah, ker jim je vzklopela kri vsled nečuvenih, vnebovpajočih krivic, ki se gode slovenskemu življu na Primorskem. Slovenci ne smemo pustiti, da bi rodbine zaprtih morale trpeti pomankanje in vsakterega zavednega Slovenca dolžnost bodi, da kaj daruje za te zapuščene rodbine.

— **Društva.** „Ljubljanski Sokol“ priredi dne 13. junija t. l. popoldanski izlet v Škofjo Loko. — Pevsko društvo „Slavec“ priredi dne 6. junija veliko ljudsko veselico na Koslerjevem vrtu. — Pevsko društvo „Ljubljana“ praznuje letos blagoslovljenje svoje zastave. Dne 23. maja ima v korist fondu za zastavo veliko veselico pri Koslerju. Dne 27. junija je slavnost blagoslovljenja. K slavnosti so se povabila vsa bratska slovenska društva. Slavnost bo torej vseslovenska. — Čitalnica v Spodnji Šiški je sklenila zgraditi lastno domovanje, ki naj bi se po rojaku Val. Vodniku zvalo „Vodnikov dom“. V ta namen se je že kupil lep in primeren prostor. V korist fondu za zgradbo doma priredi čitalnica dne 13. junija t. l. veliko vrtno veselico na Koslerjevem vrtu.

— **Družbi sv. Cirilla in Metoda v Ljubljani** so v zadnjih dveh tednih darovali: Gdč. Ljudmila Roblek v Litiji mesto venca na krsto gosp. Ane Oblakove 2 gld. Mala družba po pogrebu č. g. Iv. Bolte, župnika v Ledinah 3 gl. 73 kr. Iz nabiralnika pri g. Iv. Pignatariju v Črničah pri Gorici 1 gld. 51 kr. G. Janko Jeglič, nadučitelj pri sv. Križu pri Litiji, svoto 1 gld. 30 kr., nabrano v Miklavčičevi gostilni za izgovorjene ptujke med slovenskim pogovorom. Slavná posojilnica v Konjicah 25 gld. Iz nabiralnika v A. Svetinovi gostilni v Žirovnici 2 gld. 50 kr. Ženin iz Trnovega v Ljubljani 1 gld. Č. g. Franč. Jeršič, vpok. župnik pod Št. Jurijem v Izlakah, za velikovško šolo 2 gld. Č. g. A. Tolminec v Gradcu, mesečni donesek 5 gld. Briska podružnica v Biljani po g. F. Simčiču 30 gld. Čisti dohodek zabavnega večera šenklaško frančiškanske ženske podružnice v Ljubljani 80 gld. 46 kr. Gospodje ljubljanski bogoslovci pokroviteljine 102 gld. 32 kr. Slavná posojilnica v Ribnici 20 gld. Bog plačaj vsem milosrčnim dobrotnikom! Opozarjamo vse častite gg. podružnice blagajnike in blagajnice, da bi začeli pobirati udnino. Letos je dohodkov za dober tisočak manj, kakor jih je bilo lani osovrej. Slovenci, ne nazaj, ampak naprej!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Gospod župnik rojanski postaja zares — smešen.** O znanem laškem prezvržencu, rojanskem župniku Jurizza piše „Edinost“ z dne 13. maja: Sedaj pa res treba, da začnemo gospoda župnika Jurco motriti od — smešne strani. Po maši v ponedeljek zjutraj je nastopno spregovoril izpred oltarja: „Molimo najprej očenaš za moje sovražnike — saj vem, da jih ni tukaj!“ — Ko je bila dovršena molitev je nadaljeval: „Danes in odslej vsaki dan vam bodem moral nalagati pokoro. Vem, da današnja pokora bode težka, posebno za vas ženske.“ Po tej apostrofi je vsa cerkev postala sila radovedna, kaj pride in vse je poslušalo pazno. In gosp. župnik je spregovoril: „Danes morate vsi molčati ves dan in nič govoriti, ali pa le za veliko potrebo. Za jutri vam pa naložim drugo pokoro!“ Gosp. župnik more biti povsem zadovoljen z efektom svoje odredbe. Efekt je bil prav za prav drugačen, nego si je mislil župnik; ljudje res niso molčali, kajti še taki, ki sicer malo govore, govorili so mnogo istega dne o njegovi odredbi. Glavno pa je, da ni bilo ni kraja ni konca smehu po vsem Rojanu. Nestrpno je čakalo vse, kaka pokora pride naslednjega dne. V torek zjutraj je torej g. župnik naložil novo pokoro, rekel je namreč: „Danes popoldne ne sme nikdo — kave piti!“ Upam, da bode trdno izpolnjevali pokoro, ki vam jo nalagam! Jutri naložim zopet drugačno pokoro!“ In prišla je pokora tudi v sredo! Gosp. župnik je spregovoril izpred oltarja: „Danes se ne sme nikdo pogledati — v zrcalo! Vsakdo naj izmoli petkrat „česna si Marija“ za one, ki pišejo o meni v „Edinost“. Take so bile torej pokore nam Rojančanom prve tri dni; kaka bode pokora naslednje dni, vas hočemo obveščati točno. Dozdeva se nam, da ima g. župnik na naše rojanske ženske še posebno „piko“, kajti nalaga same take pokore, ki najhuje denejo ženskam: molčati morajo, kave ne smejo piti in v zrcalo se ne smejo gledati! Ali g. župnik nas ima vendar le rad, kajti čuli smo, da je obljubil neki ženski, da bode med tednom propovedoval tudi slovenski, ako — ne bode bolan. Čudno konstitucijo ima naš župnik: ko treba propovedovati italijanski, je vsikdar zdrav kakor riba, ako pa treba propovedovati slovenski, ga dosledno zasleduje — bolezen tako, da nikdar ne ve za gotovo, ali bode mogel propovedovati slovenski ali ne. Za danes dovolj! Saj nismo hoteli drugega, nego konstatovati, da je g. župnik odločno prestopil mejo, kjer se pričinja — smešnost!

— **Boj za pravico slovenskega jezika — na grobeh!** „Edinost piše“: Tržaškemu Slovcu Franu Primožiču je umrl otrok dne 20. marca. Žalujoči oče je hotel prirediti mal nagrobni spomenik svojemu otroku. V ta namen je šel

pred kakimi tremi tedni na tukajšnji magistrat z dotičnim napisom. Tam pa so mu odgovorili: „Ako napravite napis italijanski ali nemški, bode stvar rešena kratkim potom, ako pa hočete slovenski, morate napraviti prošnjo, kolekovano seveda. Našemu možu vendar ni šlo v glavo tako jednostransko postopanje in šel je osebno na namestništvo. Tu so mu seveda odgovorili, da na same besede ne morejo storiti ničesar, ampak vložiti mora pisano pritožbo. In tako umrlo dete še sedaj nima spomenika, ker se slovenski jezik ne more priboriti pravice niti na grobeh. Malenkostna dogodba je to, a le na prvi pogled. V resnici pa le jako značilna in žalostna, ker kaže, kako daleč seza srd laške gospode proti nam. Nič ne bi imeli proti temu (ker vemo, da je opravičeno), ako na magistratu zahtevajo pisane prošnje in koleka, ako bi vedeli, da se postopa z vsemi jednako, ako bi ne vedeli, da se sicer take stvari rešujejo brevi manu in brez sitnosti in stroškov za stranke! Tako pa, ko vidimo, da uživata ugodnosti tudi Italijan iz Italije in Nemec iz rajha, dočim se nam, domačinom, stavljajo vse možne zapreke, da smo torej glede svojih pravic daleč tam v kotu za inozemci — nas to mora žaliti in ogorčati. Slavna vlada bi morda vendar lahko našla kako sredstvo, da bi prišla v okom takemu krivičnemu, jednostranskemu in žaljivemu postopanju od strani magistrata nasprotni avtohtonemu prebivalstvu slovenskemu? Ali ne? Mar smo pa zares to, za kar nas je te dni označil nemškonacijonalni zblaznenec Wolf: ljudje manje vrednosti, državljani II. vrste? Ali smo res ptice na nebu, na katere sme streljati, komur se zljubi?! Te dni je razsodilo sodišče, da občinska avtonomija ne sme segati tako daleč, da bi kršila ustavne pravice državljanov in zakone enakopravnosti jezikov v vsem javnem življenju. Oprostite, naše skromno menenje je tako le: občinska avtonomija že celo tam ne bi smela žaliti drugih jezikov, kjer jej tega ne prepovedujejo le u tavní zakoni, ampak tudi človeško čutstvovanje, ono čutstvovanje, ki je lastno tudi najdivjim ljudem, spoštovanje do onega kraja, kjer kraljuje božji mir in kjer mrtvi spe svoje nevzdramno spanje. . . . Ne, tam na grobeh, kamor človek stopa nekakim svetim strahom, kjer postaja mehak, tudi če mu je sicer duša iz kamena — tam na grobek, vsaj tam naj bil ne bilo viharjev narodnih strasti, vsaj tam naj bi ne hreščali odurni glasovi sovražstva. Kako naravna, kako človeška in zajedno kako sveta je ta naša želja, željo po miru na grobeh! Ali niti ta želja, da bi se spoštovalo veličastvo smrti, niti ta želja se nam noče izpolniti. Dejstvo, da proganjanje v nas noče potihniti niti pred vratmi grobišča, je zrcalo naših odnošajev. Žalostna slika zares v tem žalostnem zrcalu.

— **Brzjavno zvezo** naredi mej Škofjo Loko in Železniki. Z dotičnimi deli se v kratkem prične.

— **Podžupanom ljubljanskim** je volil občinski svet v svoji zadnji seji dosedanjega podžupana g. dr. Karola viteza Bleiweis-Trsteniškega.

— **Za mestne uboge** v Ljubljani je daroval znani češki rodoljub, častni meščan ljubljanski Jan grof Harrach povodom izročitve častne diplome znesek 200 gld.

— **Državni železniški svet** sestavljen po novem statutu z dne 18. februarja 1897, drž. zak št 59 je imel dne 26. maja t. l. v dvorani nižjeavstrijskega deželnega zbora na Dunaju svojo prvo sejo z nastopnim dnevnim redom: 1.) Volitev treh stalnih odborov za čas poslovne dobe za a) splošne upravne zadeve, b) prometne in voznoredne zadeve, c) komercialne in zadeve osobne in blagovne tarife; 2.) Predloga načrtov za zimski vozni red 1897/98; 3.) Predlogi posameznih članov državnoželezniškega sveta.

— **Na dolenjskih železnicah** se je meseca marca 1897 vozilo 23.896 oseb in prepeljalo 16.765 ton blaga. Dohodki so znašali pri osebnem prometu 11.428 gld. pri blagovnem pa 37.848 gld., skupaj 49.276 gld. Meseca marca

1896 so znašali dohodki le 41.799 gld. Od 1. januarja do konca marca 1897 se je vozilo 67.344 in prepeljalo 47.639 ton blaga. Dohodki so znašali pri osebnem prometu 30.702 gl. in pri blagovnem prometu 110.607 gld. skupaj 141.309 gld. Isto dobo lanskega leta so znašali skupni dohodki 132.188 gl. Kakor se vidi je bil na dolenjskih železnicah promet prve tri mesece letošnjega leta veliko večje, nego isto dobo min. leta.

— **Nesreča.** Dne 4. maja je pal v Mečurju v postojnskem okraju 21½letni deček v apneno jamo napolnjeno z vodo. Potegnili so sicer še živega iz vode, a drugi dan na to je umrl.

— **Dva tisoč goldinarjev ukradenih.** Neki tukajšnji železniški delavec, ki je star že 70 let, prihranil si je v teku časa 2000 gld., katere je imel naložene v hranilnici na dve knjižici. Knjižici je imel shranjeni doma Minole dni je opazil, da je bil meseca februarja vzet iz hranilnice skoro ves denar. Knjižici sta bili ukradeni in tat je knjižici glaseči se le še na par goldinarjev položil zopet na prostor, kjer jih je dobil. Preiskava je dognala, da je tatvino izvršila neka Frančiška Žnidaršič, ki je bila znana pri ukradencu, a je zdaj z ukradenim denarjem živela s svojo materjo v Trstu. Aretovali so jo in našli pri nji še 1170 gld. in nekaj dragocenosti.

— **V Savo je skočil** v Medvodah mlinar France Brgant iz Sničice in utonil. Mož ni bil pri zdravi pameti.

— **Cigan ušel.** Dne 12. maja poslalo je ljubljansko deželno sodišče prijetega cigana Jož Maierja v spremstvu žandarja deželnemu sodišču v Gorico. Blizo Postojine pa je Maier, ki je bil uklenjen, na sedaj nejasen način odprl vrata kupeja, skočil z vlaka in pobegnil. Maier je nevaren tat. Ko so ga dne 17. marca prijeli v Ljubljani, dobili so pri njem 400 gld., katere je brezdvombo kje ukradel.

— **Protestantje v Tržiču** kupili so si hišo, v kateri se bo opravljala božja služba protestantov.

— **Velika nesreča na železnici.** Pri Derptu na Ruskem je skočil vlak iz tira; 16 vagonov je bilo zdrobljenih. Ubitih je bilo 100 vojakov in dva častnika, 60 vojakov pa ranjenih. Vzrok nesreči je povodenj, katera je nastala vsled dolgotrajnega dežja.

— **Prebivalcev ima Belgija** po zadnjem ljudskem štetju z dne 31. decembra 1896. 6.495.886, to je za 85.103 več nego prejšnje leto.

— **Rusko darilo našemu cesarju.** Avstrijsko-ogerska naselbina v Novgorodu bo poslala v kratkem deputacijo k našemu cesarju ter mu izročila v spomin na zadnji obisk Rusije krasno, a tudi originalno darilo. To darilo bo meter visoka ura v obliki gotskega stolpa, ki kaže ure, dneve in izpremembe lune. Vsaki dan ob 12. uri po dnevi in ob 9. uri zvečer se odpro vrata na stolpu in na balkonu prideta car Nikolaj II. in cesar Fran Josip I s sijajnim spremstvom. Hkratu zasvira godba v uri rusko in potem avstrijsko himno. Podobi obeh vladarjev ostaneta kake 3 minute na verandi, se sprehajati sem ter tja in se iz nova umakneta v stolp. To uro je napravil v Rusiji živeč Avstrijec.

— **Laški berači** so priznani kot jako nadležni, tako, da se lahko merijo z vsemi njih drugorodnimi tovariši. To se je posebno dobro pokazalo te dni, ko sto se mudila v Benetkah laški prestolonaslednik in njega soproga. Tekom treh dnij sta dobila 1100 pismenih prošenj za podporo, povrh so jih pa berači še nadlegovali, koder sta se pokazala. Nekateri berači so se z gondolami peljali za njima, in je šest teh sitnih ljudij padlo v morje, jeden berač pa je kar plaval za gondolo in vrgel vanjo svojo prošnjo!

— **Ženske — domobranci.** V državi Kolorado v Ameriki imajo ženske že dlje časa volilno pravico in smejo tudi kakor porotnice v civilnih in kazenskih razpravah nastopati. Sedaj je pa zakonodajstvo države Kolorado vsprejelo načrt, po katerem smejo ženske domobranstvu države pridati. Zakona sicer še ni podpisal guverner in to pravijo zaradi tega, ker načrt ne pove, kakšno uniformo naj nosijo domobranke.

— **Spomenik Carnotu,** predsedniku francoske republike, katerega je usmrtil anarhist Caserio, postavili so v departement Charente na južnem Francoskem in ga slovesno odkrili dne 2. maja t. l.

— **Velik srbski dobrotnik.** Baron Miloš Bajič je daroval 100.000 gld. iz svojega imetja za zidanje zgradbe srbskega velikega gimnazija v Novem Sadu. Ta srbski bogataš je vnuk kneza Miloša in jeden naslednikov njegovega imetja. Tudi v Banatu ima velika posestva.

— **Bogata beračica.** Na Dunaju, v V. okraju, je te dni komisija otvorila stanovanje neke beračice, ki se par dni ni pokazala iz svoje kamrice. Ulomivši vrata podstrešne sobice našli so strašno umazano luknjo namesto izbe, napolnjeno s smrdečimi cunjami. O pohištvu niti sledu. Na kupu smetja in cunj je ležala lastnica tega „stanovanja“, 67letna samica Roza Dietz pl. (!) Weidenberg. Ker je imela hudo mrzlico, odredila je komisija, da jo je prenesti v bolnišnico. Potem so hoteli nekoliko izkudati smrad. In glej! Med cunjami se je našlo za preko 20.000 gld. pristnih cekinov in vrednostnih papirjev! Ta zaklad je vzela policija v pohrano. Skopa „beračica“ pa je rajše stradala, nego da je uživala mirno svoj imetek. Čudna duša!

— **Influenca.** Berolinska „Statistische Correspondenz“ poroča, da je l. 1890. umrlo na Pruskem za influenco 9576 osob, 1891 leta 8050, 1892 leta 15 911, 1893 leta 10 403, 1894 leta 7336 in 1895 l. 6509. V vsem je umrlo zadnjih šest let na Pruskem 57 785 osob za influenco.

— **Iz žalosti je umrl cesarski lovec Zampiero,** ki je na lanskih manevrih po nesreči ustrelil tovariša Strako. Iz žalosti in obupa je nesrečni vojak obolet in te dni v tridentski vojaški bolnici izdihnil.

— **Velika požara.** Vas Windisch-Matrei na Tirolskem je pogorela do tal. Ogenj je vpepelil 80 hiš in vsa gospodarska poslopja ter povzročil škode nad 400 000 gld. — V Galiciji je pogorela vas Gleszczani. Štela je 210 poslopij, a ogenj je vse uničil.

— **Madjari bratje — Turkov.** Oficijozna „Budapester Korrespondenz“ je objavila ta-le oklic: „Turški, bratski nam narod in njega slavni sultani so dali nam Madjarom toliko dokazov svoje simpatije in ljubezni, da je sedaj, ko morajo vsled svojih hrabrih bojov skrbeti za mnogoštevilne ranjene in osiročene družine padlih, je naša vitežka dolžnost, dokazati svoja hvaležna prijateljska čutila tudi v obliki bogatih darov za ranjene. Sledimo torej vzgledu drugih narodov in darujmo v prid turškim ranjencem...“ Tako velikodušno so torej ti slavni Madjari, da se niti za eno ped nazaj ne spominjajo. Nevejo ti, da je turški sultan dal pred par meseci poklati in posekati 300 000 kristjanov? Bojna polja Sziget in Mohač, kjer se je bil Madjar proti Turku sta tudi popolno pozabljena. Sicer pa Madjari že vedo, s kom simpatizujejo in se ž njim bratijo. Turki se jim zde najbolj pripravi, da jih imajo za brate.

— **Družbo morilcev** so zasačili v ogerski vasi Zsebely. Dognalo se je namreč, da so ondi ljudi sistematično zastrupljali. Zaprli so več žensk in moških, ki so umorili svoje može ali žene s strupom, da so se mogli vnovič — nekateri celo po trikrat in štirikrat — poročiti ali pa živeti v konkubinatu. Mnogo sumnih je pobegnilo. Našlo se je veliko strupa. Madjarskega tega, „vitežkega“ naroda morala je res vzorno velika!

— **Velikodušno volilo.** V Pragi umrli bivši policijski komisar Friderik Schnell je volil v svoji oporoki 200.000 gld. češki šolski matici. Schnell je bil rodом Nemec, a uvidevši pravična prizadevanja češkega naroda, oklenil se je tega in ga tudi ni pozabil kakor njegova oporoka spričuje. Schnell je bil rojen l. 1808 v Pragi. Stopil je še pred 40 leti iz službe in od tedaj je živel kot samotar stanujoč cel čas vedno v jednem in istem stanovanji.

Kdo pije
Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?
Vsak
kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtičnih preparatov

**A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.**

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev. (19)

Najstareje, najpristneje, najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne boleti in želodečni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vstisnjena moja tvidka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“.** Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje to tem nič vredneje ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslov: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 2 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštne povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.